

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne: **M. K.**, nar. X., bytom Ž. ul. Č., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracovisko Žilina** so sídlom Žilina, ul. J. M. Hurbana č. 16, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. júla 2010 číslo AZ/2010/01506, o peňažný príspevok, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. marca 2011 č.k. 20S/123/2010-21, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 22. marca 2011, č.k. 20S/123/2010-21 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracovisko Žilina so sídlom Žilina z 28. júla 2010 číslo AZ/2010/01506 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 22. marca 2011, č.k. 20S/123/2010-21, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia z 28. júla 2010 číslo AZ/2010/01506, ktorým žalovaný nevyhovel odvolaniu žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina z 2. júna 2010 číslo C/2010/64266/01/P0MV/Sad. Uvedeným rozhodnutím žalovaný podľa § 38 ods.1 písm. b) bodu 2. a § 55 ods. 8 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu

ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nepriznal žalobkyňi peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, pretože podľa lekárskeho posudku žalobkyňa nie je fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, lebo miera jej funkčnej poruchy podľa prílohy č. 3 cit. zákona je 40%.

Súd žalovanému s poukazom na § 246c ods. 1 vety prvej OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že úspešný žalovaný ich náhradu neuplatnil.

V odôvodnení uviedol, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je zákonné ako i postup, ktorý mu predchádzal. Podkladom pre rozhodnutie žalovaného boli lekárske posudky z 20. mája 2010 a 19. júla 2010, ktoré boli vypracované podľa § 11 zákona č. 447/2008 Z.z. a vychádzali z odborných vyšetrení (fyzikálneho nálezu, psychiatrického, psychologického, ortopedického, neurologického, interného), ktoré žalobkyňa absolvovala do ich vypracovania ako aj z lekárskeho nálezu praktického lekára pre dospelých MUDr. K..

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že z rozhodnutí žalovaného, z jeho vyjadrenia a ani z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, ako sa žalovaný vysporiadal so skutočnosťou, že trpí viacerými ochoreniami a má viac funkčných porúch. Namietala, že sú splnené podmienky na zvýšenie miery funkčnej poruchy o 10 %, čím by jej miera funkčnej poruchy dosiahla 50% a mohla by získať peňažný príspevok. Navyše žalovaný rozhodol bez toho, aby vyčkal na aktuálny lekársky nález. Namietala, že žalovaný nemal snahu úplne zistiť jej zdravotný stav, najmä ochorenia chrbtice, lebo nepostupoval v úzkej súčinnosti pri vyhotovení lekárskeho nálezu. Uviedla, že dva mesiace po rozhodnutí absolvovala lekárske vyšetrenie, podľa ktorého je stavec chrbtice posunutý z 5 cm z roku 2004 o 10 cm. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že miera funkčnej poruchy u žalobkyne s najvyšším percentuálnym ohodnotením (40%) zodpovedá stredne ťažkej somatomorfnej poruche. Ďalšie zdravotné postihnutia (arteriálna hypertenzia, polytopný VAS a polyartrage)

so zdravotným postihnutím s najvyšším percentuálnym ohodnotením nesúvisia a vzájomne nespôsobujú znevýhodnenie v zmysle § 3 zákona č. 447/2008 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej treba vyhovieť.

Podľa § 38 ods. 1 písm. b) zákona č. 447/2008 Z.z. peňažný príspevok možno poskytnúť na zvýšené výdavky súvisiace zo zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla len fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov.

Ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 % (§ 2 ods. 3 zákona č. 448/2008 Z.z.).

Podľa § 42 ods. 4 zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa ods. 1 sa preukazuje posudkom vydaným príslušným úradom práce, sociálnych vecí a rodiny na účely kompenzácie sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia podľa osobitného predpisu. Týmto predpisom je zákon č. 447/2008 Z.z.

V preskúmvanej veci krajský súd vychádzal z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP s tým, že pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia žalovaného (§ 250i ods. 1 OSP).

V žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na náklady súvisiace so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla z 5. mája 2010 žalobkyňa odôvodnila jej podanie niekoľkoročnými bolesťami pri pohybe, chôdzi, státí, spaní, bolesti v kolenách, pri chôdzi v dolnej časti chodidiel, problémy s krvným tlakom, zadýchavaním, nespavosť, depresie.

Podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu na účely § 11 zákona č. 447/2008 Z.z. bol lekársky posudok z 20. mája 2010, ktorý vypracoval MUDr. B. L. posudkový lekár oddelenia posudkových činností Úradu práce, sociálnych vecí

a rodiny Žilina. Na základe správ z vyšetrenia žalobkyne odbornými lekármi z obdobia od novembra 2009 do marca 2010 dospel k diagnosticko-funkčnému hodnoteniu, podľa ktorého žalobkyňa trpí na: A. 1.hyperenziu, 2. bolestivý chrbticový syndróm, 3. gonarthrózu, 4. koxarthrózu. Uvedené ochorenia zaradil do jednotlivých kapitol: B. 1. MH WHO II-VIII.A.8.b, ktorému stavu zodpovedá 30% miera funkčnej poruchy, 2. VAS-XII.A.1.b – zodpovedá 30 % miera funkčnej poruchy, 3. Gonarthrosis bil. Gr.I-II- XII.B.2.27. a 2 – zodpovedá 20 % miery funkčnej poruchy a Conarthrosis gr.I –XII.B.15.a 2 – zodpovedá 20% miery funkčnej poruchy

V predmetnom lekárskom posudku podľa § 12 ods. 2 cit. zákona posudkový lekár určil funkčnú poruchu s najvyšším 30% ohodnotením – MH WHO II- VII.A.8.b. (Poruchy krvného tlaku - arteriálna hypertenzia b) 2. stupeň - stredná forma) s vyjadrením, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením.

Hoci v tomto posudku sa posudkový lekár nezaoberal skutočnosťou, či iné zistené funkčné poruchy ovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie, pri ktorom v zmysle § 12 ods. 2 cit. zákona možno mieru funkčnej poruchy zvýšiť o 10 %, tento nedostatok vecnú správnosť posudku nespochybňoval, lebo aj pri zvýšení bodového ohodnotenia miery funkčnej poruchy o 10 % by jeho horná hranica nepresahovala mieru 50 %, od ktorej je možno považovať osobu za občana s ťažkým zdravotným postihnutím (§ 2 ods. 3 citovaného zákona). Závety znalca však nezodpovedajú ďalšiemu posúdeniu zdravotného stavu navrhovateľky.

Rovnako ako predchádzajúcim lekárskom posudku, ani v tomto lekárskom posudku sa posudková lekárka nezaoberala prípadným zvýšením miery funkčnej poruchy o 10 % vzhľadom na viac funkčných ochorení v zmysle § 12 ods. 2 zákona č. 477/2008 Z.z.

V odvolacom správnom konaní zdravotný stav žalobkyne opätovne posudzovala MUDr. M. P. posudková lekárka odboru posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Žilina. V lekárskom posudku z 19. júla 2010 zhodnotila lekárske

nálezy odborných vyšetrení, a to vyšetrenia neurologického, ortopedického, psychiatrického a psychologického. Vzhľadom na nález z psychiatrického vyšetrenia zmenila stupeň somatomorfnej poruchy na stredne ťažký, ktorému podľa prílohy 3. IV.5.b zákona (neurotické stresové a somatomorfne poruchy) zodpovedá miera funkčnej poruchy v rozmedzí 30-40%. Pri takto určenej miere funkčnej poruchy na hranicu 40 % podľa § 12 ods. 2 zákona č. 477/2008 Z.z. by ďalšie zvýšenie o 10 % dosiahlo mieru funkčnej poruchy na hranici 50 %, preto bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie aj na posúdenie, či nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorej miera funkčnej poruchy je 50 %.

Podľa § 11 ods. 15 zákona č. 477/2008 Z.z. ak je miera funkčnej poruchy fyzickej osoby menej ako 50 %, lekársky posudok obsahuje len mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že nejde o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a odôvodnenie tohto vyjadrenia. Týmto zákonným požiadavkám však posudok o zdravotnom stave žalobkyne nezodpovedal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že lekárske posudky a naposledy ani lekársky posudok MUDr. M. P., posudkovej lekárky odboru posudkových činností Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Žilina z 19. júla 2010, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie žalovaného, obsahovo nezodpovedajú ustanoveniu § 11 ods. 15 citovaného zákona. Nemožno z nich zistiť, či žalobkyňa zákonné podmienky pre poskytnutie požadovanej dávky splnila, lebo posudkoví lekári neskúmali mieru funkčnej poruchy žalobkyne aj s prihliadnutím na prípadné zvýšenie o 10 %. Záver, že zdravotné postihnutia žalobkyne nedosahujú mieru ťažkého zdravotného postihnutia, lebo miera jej funkčnej poruchy nedosahuje 50 %, nie je v administratívnom spise doložený, lebo v prípade percentuálneho navýšenia za ďalšie zdravotné postihnutia žalobkyne o 10 % by už žalobkyňa bola osobou ťažko zdravotne postihnutou. Dôvody, prečo k navýšeniu nedošlo, však z administratívnych spisov zistiť nemožno. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažuje za správny právny názor súdu prvého stupňa, že žalovaný pri rozhodnutí o peňažnej dávke sociálnej pomoci postupoval v súlade so zákonom.

Najvyšší Súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 220 OSP v spojení s 250ja ods. 3 druhá veta OSP.

Žalobkyňa bola v konaní úspešná, ale náhradu trov konania nežiadala, preto súd v konaní účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 250k OSP v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP). Neúspešný žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová